

Jan van EYCK:
Arnolfini házaspár (részlet), 1434

MARTIN: Ha a képek történetét tanulmányozzuk, felfedezünk kapcsolódási pontokat nagyon eltérő helyekről és korokból származó képek között. Két ember egy szobában, látkép egy ablakból, háziállat: mindez megtalálható Jan van Eycknek az *Arnolfini házaspár* című festményén, és a tiéden is (a következő oldalon), ami több mint ötszáz évvel később készült.

Van Eyck Hollandiában dolgozott a 15. században. A képei üdék és újszerűek voltak, nagyon eltértek a többi korabeli művész alkotásaitól. Az olajfesték rétegzésével mély, gazdag színeket és finom részleteket hozott létre. 1434-ben festette meg ezt a képet Giovanni Arnolfiniről, egy brugge-i kereskedőről és a feleségéről.

DAVID: Van Eyck festményei tele vannak tárgyakkal, amiket előtte így még senki nem ábrázolt. Egyetlen festő sem festett tükröt a festménye közepére. Van Eycknek aligha lehetett könnyű ezt megrajzolni. De aki utána rajzolt tükröt, már követhette az ő példáját. És ez szinte mindenről elmondható, ami a képen szerepel: a kissé piszkos faklumpáról, a narancsokról az ablaknál, a csillárról. Miután van Eyck kitalálta, hogyan fesse meg őket, más művészek már utánozhatták őt.

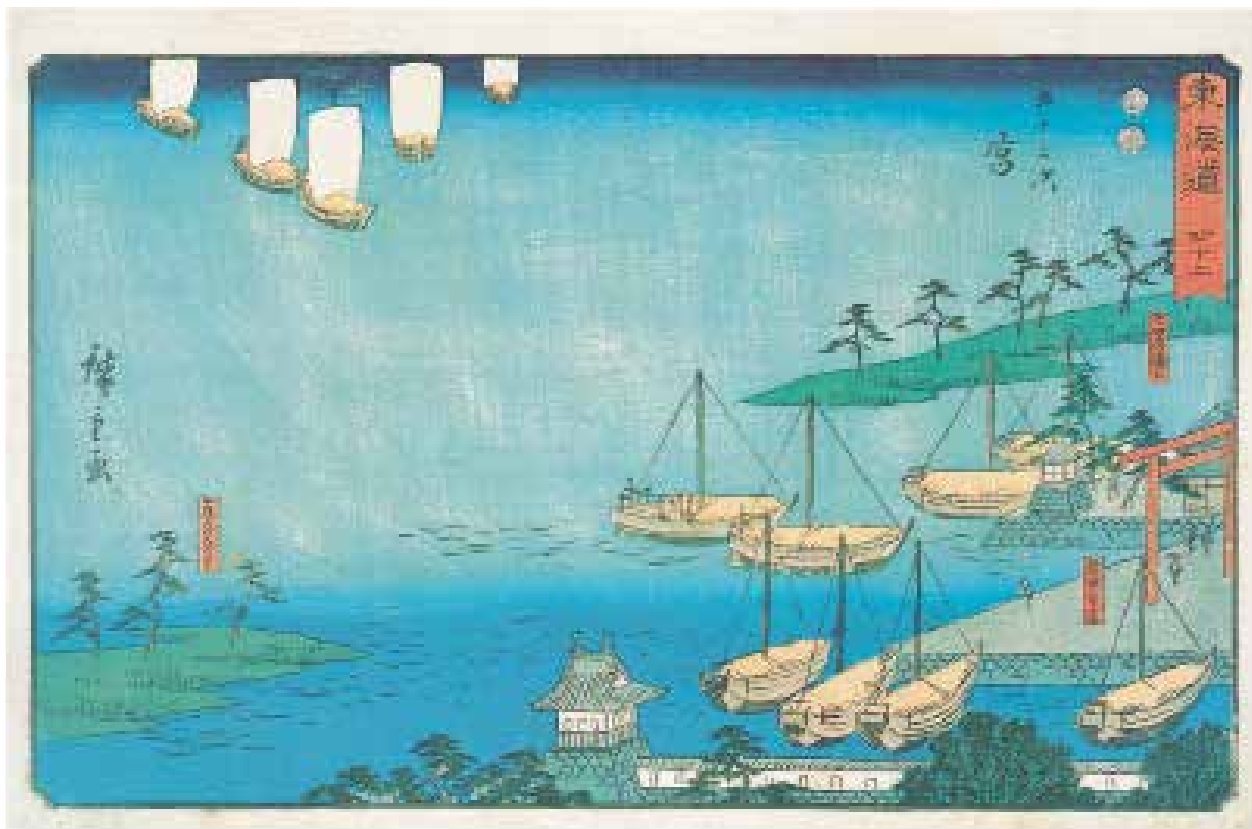

David HOCKNEY: *Mr és Mrs Clark és Percy*, 1970–71

DAVID: Ezt a képet én festettem 1970-71-ben. A barátaimat ábrázolja, Celia Birtwellt és Ossie Clarkot, londoni lakásukban.

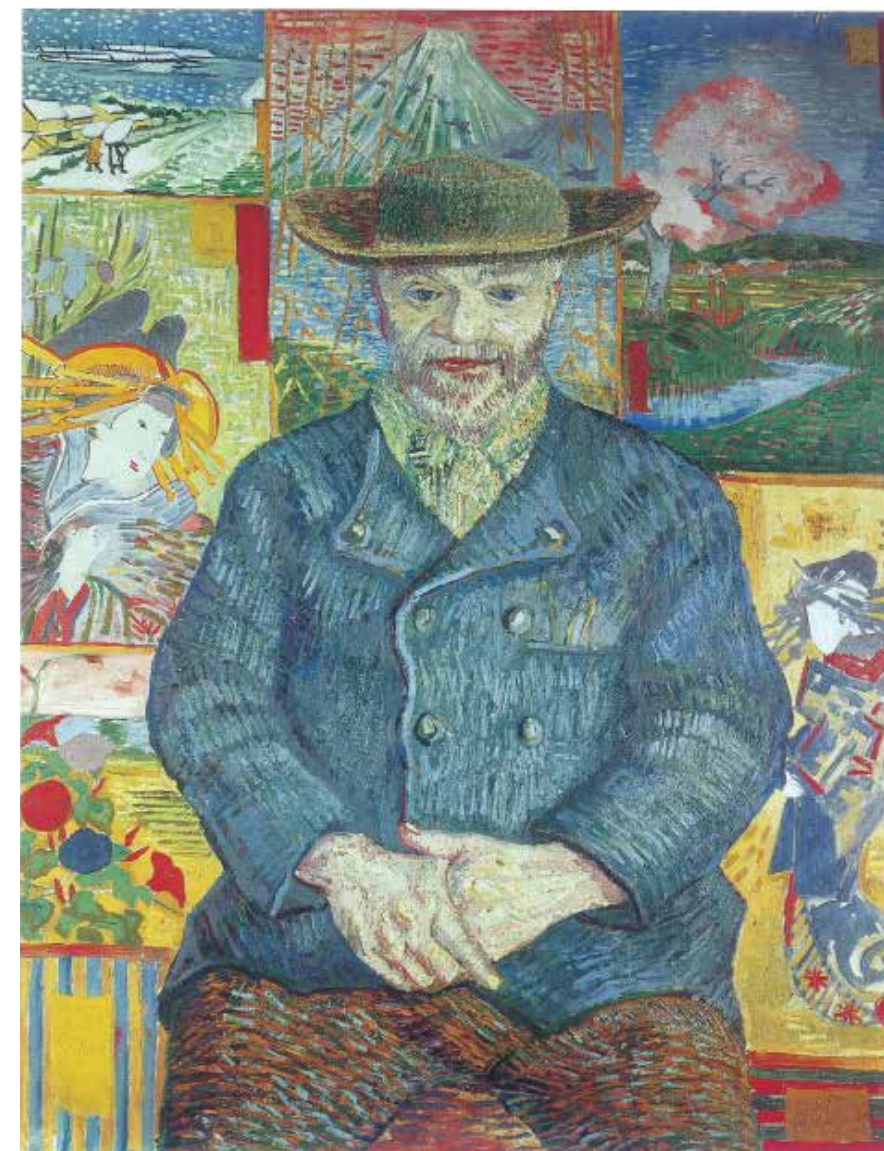
MARTIN: Egy képet még akkor is vonzónak találhatunk, ha már a rajta látható tárgyak idegennek tűnnek. A fehér tárcsás telefon a kép sarkában 1971-ben még igen elegánsnak számított, most már nagyon furcsának hat (ahogy Giovanni Arnolfini különös kalapja vagy feleségének zöld ruhája is). Az olvasóink talán el is tünődnek, mi a bánat lehet az a fehér telefon, de valószínűleg még így is örömmel és érdeklődéssel nézik a két embert a képen, a virágokat és Percy cicát – ugyanúgy, ahogy elnézzük az őskori barlangok falaira festett állatokat is, bár nem tudjuk, ki alkotta őket, vagy miért.

UTAGAVA Hiroshige: Kikötői látkép (Miya: 42. állomás), kb. 1847–52

DAVID: Egyik kép hatással van a másikra. Vincent Van Gogh a 19. századi európai művészek közül az elsők között használta a japán művészetből ismert, a fenti fametszetnyomaton is megfigyelhető merész színeket és vonalakat. Franciaország déli részére, Arles-ba költözött, ahol ragyogó a napsütés. Van Gogh intenzív színei nagyon sok későbbi művészre voltak hatással.

Vincent van GOGH: Tanguy apó, 1887

Még valamit átvett a japán művészetből: az árnyékok hiányát. A könyvben később még körülfárjuk, hogyan használják a művészek a fényt és az árnyékokot.

MARTIN: Van Gogh ezen a képen, amit a barátjáról, Tanguy apóról készített, a gyűjteményében lévő japán fametszetnyomatokkal teremtett lélegzetelállító hátteret. A 19. század vége felé a művészek nagy lelkesedéssel gyűjtötték ezeket a fametszeteket, mert egy új munkamódszert sugalltak. A művészetnek már nem kellett a valódi világra figyelnie.